

A i B

Actio in Basilica

Bulletin farnosti Narodenia Panny Márie vo Vranove n/T - Sever
15. 02. 2015 – 28. 02. 2015

Slovo na úvod do pôstneho obdobia

Bratia a sestry, už o chvíľu vstúpime do obdobia Veľkého pôstu. Pod slovom **Veľký pôst** rozumieme čas **od Popolcovej stredy do Veľkej noci**. Tento čas zahŕňa **štyridsať všedných dní a šesť nediel**. Avšak Cirkev nikdy na nedeľu nepredpisovala pôst. Tento štyridsaťdenný pôst ustanovila Cirkev na pamiatku štyridsaťdenného pôstu Spasiteľa Ježiša Krista na púšti, keď sa pripravoval na verejnú činnosť. V období Veľkého pôstu sa má uskutočniť v živote kresťana predovšetkým vnútorná premena, naše pokánie. Je to určité vnútorné umieranie, ktoré človek vyjadruje aj navonok.

Každý, kto sám seba úprimne skúma, prežíva vo svojom živote určitý nedostatok alebo prázdnotu. Vie, že by síce chcel milovať, ale napriek tomu je často sebecký. Chce byť síce dobrý, ale predsa je závistlivý. Vie, že trávi čas rôznymi aktivitami, ktoré však nemôžu život trvalo naplniť.

Boh sa stal človekom, aby nás oslobodil od hriechu a dal nám skutočne naplnenie. Aby sme mohli byť ním oslobodení, musíme si naše hriechy najprv priznať a oľtovať ich, inými slovami obrátiť sa od svojich hriechov k živému Bohu. Obrátenie nedosiahneme vlastným úsilím ani konaním mnohých dobrých skutkov. Boh od nás očakáva všetko – aby sme zapreli sami seba, boli mu vo všetkom poslušní a niesli ovocie svätosti a lásky. Nový zákon pokladá pokánie za prostriedok vnútornej premeny.

Otcovia duchovného života hovoria, že jednou z príčin duchovnej stagnácie človeka je nedostatok odvahy odvrátiť sa od hriechu a primknúť sa k Pravde a Svetlu, ktorým je Kristus. Hoci milujeme Boha, hoci vieme, aká je jeho vôľa a pokúšame sa ju plniť, predsa je v nás niečo, čo nás vzdaluje od Boha, búrime sa proti nemu. V dôsledku toho volíme a konáme na vlastnú päsť. Slobodné rozhodnutie proti prirodzenému poriadku, ktorý dal Boh, oslabuje našu lásku k Bohu a v dôsledku plodí hriech. Skrze hriech strácame krásu duše, zraňujeme srdce Spasiteľa, vzdalujeme sa od Boha a predovšetkým vystavujeme sa strate večného života. Preto nás Boh vyzýva na obrátenie a pokánie.

Katechizmus učí, že „**Ježišova výzva na obrátenie a pokánie sa nevzťahuje predovšetkým na vonkajšie skutky, na „vrece a popol“, na posty a umŕtvovania, ale na obrátenie srdca, na vnútorné pokánie. Bez neho skutky pokánia zostávajú neplodné a klamné.** Vnútorné obrátenie pobáda k tomu, aby sa tento postoj prejavil vo viditeľných znakoch, v úkonoch a skutkoch pokánia“ (KKC 1430). Človek dokáže ľahko ospravedlňovať svoje hriechy. Na sebeckto môže povedať: „chcem sa len cítiť dobre“, na povýšeneckú pýchu: „mám zdravú sebadôveru“, na lož: „sebaobrana je potrebná, dnes sa nedá prežiť len s pravdou“, na nečistotu: „túžim po láske“... Boh nám však dal život na niečo iné. Boh nás stvoril, aby sme našim životom slúžili druhým,

milovali, boli úprimní, nezištní, verní, pravdiví – rovnako ako je On. Mnohí si zakladajú na vlastných schopnostiach, myšlienkach a sile, a tak sami seba zavádzajú. K Bohu si musíme nájsť cestu. Kým nie sme v dome nášho Otca, nežijeme v jeho blízkosti a v jeho ochraňujúcej láske, všetci sme stratení. Keď žijeme bez neho, odvraciami sa od tej sebaobetavej lásky, s ktorou prišiel medzi nás. Nezmierniť sa s Bohom je ten najväčší hriech. Všetci potrebujeme jeho lásku a odpustenie, pretože Boh nás chce oslobodiť od hriechu – našej neúprimnosti, sebeckta, márnivosti, závidia, pýchy a nelásky. Sú veci, v ktorých sa možno dokážeme zmeniť sami z našej vlastnej sily a vôle. Sú mnohé hriechy a nedostatky, ktoré vidíme a priznáme si ich, ale to samotné nám ešte nedá nový život ani nepremení naše vnútro. Skutočný život, ktorý je večný, môžeme mať len vtedy, keď sa k nám skloní Boh a obdaruje nás ním. Keď žijeme podľa

kritérií sveta a rozhodujeme sa bez obracania sa na Boha, to naše bytie veľmi znetvoruje. Nestačí sa porovnávať s inými ľuďmi a hovoriť si, že som predsa len lepším človekom ako mnohí z nich. Ježiš pred nás postavil oveľa pravdivejšie „meradlá“. Ježiš očakáva od nás VŠETKO. Nestačí morálny život, nábožnosť alebo zachovávanie istých noriem. Ježiš chce, aby si odovzdal celý svoj život Bohu a vypustil zo svojich rúk svoje túžby, plány i zranenia. Každý človek má svoje „bohatstvo“, ktorého je ťažšie vzdať sa a ktoré ho oddeľuje od Boha. Možno to nemusí byť majetok, ale hoci aj vedomosti, uplatnenie sa alebo jeden vzťah. Mnohí chceli byť s Ježišom, pretože ich oslovila jeho láska, čistota, múdrosť a dobrota. Ale keď im povedal, čo znamená nasledovať ho, mnohí ho opustili.

O. Andrzej Kucharski OSPPE

MODLITBY CHVÁL

Hneď na začiatku chcem povedať, že modlitby chvál, to nie je druh modlitby, s ktorým sa stretávame každý deň. Niektoré možno raz za život, iné niekoľkokrát do roka či do mesiaca. Väčšinou sa na nej zúčastňuje viac-menej ustálená skupina ľudí. Ja túto modlitbu vnímam ako chválenia Boha cez piesne, spev, tanec, ale aj (a predovšetkým) skrze modlitbu.

Som veľmi rada, že naša farnosť má možnosť každý mesiac usporiadať „chvály“. Keď už hovorím o Chválach v našej farnosti, chcem v tomto príspevku vyzdvihnúť niekoľko ľudí, ktorí každý mesiac obetujú svoj čas a podieľajú sa na príprave

tejto spoločnej modlitby. Vždy je to kňaz, ktorý sa k prítomným prihovára cez Božie slovo. A tiež skupina mladých ľudí, ktorí sú ochotní oživiť čas modlitby hudbou. Nemožno zabudnúť ani na osvetľovačov, zvukárov či na tých, ktorí sa starajú o texty piesní. Na prvý pohľad samé maličkosti. A povieme si, že by to šlo aj bez nich. Ale práve oni pomáhajú vytvoriť dokonalú atmosféru pre otvorenie našich srdiec Bohu.

Mne osobne sa veľmi páči, že Boh sa každému prihovára iným spôsobom. Vďaka tomu človek nadobúda pocit jedinečnosti – pocit jedinečného stretnutia s Bohom.

Erika Kušnírová

Slovo do svedomia

Spytovanie svedomia:

1. krok: Ako pri každej modlitbe, proste Boha o milosť, aby vám pomohol modliť sa.

James Martin SJ

Úmysly Apoštolátu modlitieb na február

Všeobecný: Aby väznení, najmä z radov mladých ľudí, mali možnosť znovu budovať dôstojný život.

Evanjelizačný: Aby rozvedení manželia našli prijatie v kresťanskej komunite.

Úmysel KBS: Aby naši starci a starenky a chorí obetovali svoje ťažkosti za kňazské a rehoľné povolania.

Medailónik svätých

Sedem svätých zakladateľov Rehole služobníkov Panny Márie

Hľadanie pokoja a samoty. Čas plný ticha, kedy máme šancu vzdialiť sa od všetkého. Mnohí z nás by takúto príležitosť privítali s otvorenou náručou aj dnes.

Obr.: www.40dni.sk

Písal sa rok 1233, keď sa členovia laického spoločenstva veriacich rozhodli odísť do ústrania a žiť v samote, pokání. Bolo to v čase bratovražedných vojen a krvných pôbstov vo Florencii. Siedmi obchodníci, Bonfiglio, Bonagiunta, Manetto, Amadio, Sonstegno, Ugucione a Alessio, sa teda v roku 1234 odobrali na vrch Senario, postavili si jednoduchý prýbytok a kaplnku zasvätenú Panny Márii. Žili síce v samote, ale nevyhýbali sa kontaktu s ľuďmi. Čoraz častejšie k nim prichádzali mnohí v zložitých situáciách a hľadali oporu. Časom ďalší mladí pocítili túžbu pridať sa k nim, a tak vznikol Rád služobníkov Panny Márie – servitov, ktorý prijal regulu svätého Augustína. Dnes sú roztrúsení po celom svete. Na hore Senario sa nachádza hrobka, v ktorej sú uložené telesné pozostatky členov tohto bratského spoločenstva, ktorých duše túžba po jednote napokon spojila v jednu. Podnes tam žijú ako pustovníci niekoľkí *Služobníci*.

Spoločnú spomienku na všetkých siedmich zakladateľov rehole slávime 17. februára, v deň smrti sv. Alexeja (Alessia) Falkonieri. Tento deň by mal byť pre veriacich symbolom úcty k bolestiam Panny Márie. Nasledovaním príkladu týchto svätcov by veriaci mali hľadať pokoj, prejavovať si priateľstvo a žiť život v čistote. Matka Tereza hovorí: „Máriina veľkosť je v jej pokore.“ Tak prečo nevložiť svoju ruku do jej dlaní?

Gabriela Holková

VÝZNAM A VPLYV POŽEHNANIA OTCA V STAROM A NOVOM ZÁKONE

Otec je veľmi dôležitou, ale často vynechávanou postavou, ktorá zohráva ústrednú úlohu v psychickom a sociálnom vývoji dieťaťa. Má obrovskú silu pôsobenia a formovania mladého človeka. Svojou prítomnosťou či neprítomnosťou, konaním alebo jeho nedostatkom, postojom lásky a prijatia, alebo zlosti a odmietnutia vždy ovplyvňuje svoje dieťa.

Je veľmi podstatné, aby každý muž, budúci otec, bol si vedomý, že od jeho postoja vo veľkej miere budú závisieť zdroje jeho syna, s ktorými tento vstúpi do sveta, a tak v istom zmysle jeho budúcnosť.

Psychológovia a pedagógovia v ostatných rokoch veľmi veľa pozornosti venovali vo svojich výskumoch a publikáciách téme pozitívneho posilnenia, rozvíjania emocionálnej inteligencie v deťoch. Nie je to nič nové, môžeme to nájsť už v Biblii. Boh ako Stvoriteľ zaväzuje nás k tomu, aby sme sa navzájom žehnali, odmeňovali to, čo je dobré, doceňovali, posilňovali, vyslovovali slová viery. Požehnanie pochádza od Boha, on prvý požehnal ľudí, ktorých stvoril.

Všade v Biblii sa hovorí o tom, že Boh chce dobro, prosperitu pre človeka, nechce, aby trpel, aby bol zničený rôznymi ťažkými skúsenosťami života. Požehnanie vlastne znamená práve toto: nadobudnutie sily k zažitiu šťastia v živote, dlhovekosti, úspechu, bohatstva, zdravia. A toto posolstvo požehnania otec má odovzdávať svojim deťom do celej ich budúcnosti.

Požehnanie môžeme teda definovať ako slová a skutky vyjadrujúce nezmazateľný obraz potvrdenia, uistenia a podpory postoja mysle, srdca a ducha.

Fyzická a psychická absencia otca zapríčiňuje veľký zmätok v živote dieťaťa. Deti, ktoré prišli o kontakt s otcom, zažívajú hlboký pocit osamelosti, pretože museli rásť bez potrebného mužského vzoru. Sú odkázaní

na osamelú cestu pri hľadaní vlastnej identity. Výskumy potvrdzujú, že aj keby matka dokonale plnila výchovné povinnosti, nie je schopná nahradzovať neprítomného otca. Vedci sa zhodujú v tom, že vývoj detí, ktorých otcovia boli fyzicky neprítomní alebo neschopní vychovávať, je narušený vo všetkých fázach a oblastiach: intelektuálnej, sociálnej, emocionálnej, morálnej aj náboženskej. To platí rovnako aj pre synov aj pre dcéry.

Chlapec pozbavený kontaktu s otcom vyrastá bez mužského vzoru, ktorý je nevyhnutne potrebný pre jeho zdravý vývoj. Už v raných fázach vývoja (cca v 3. roku) prebúdzajú sa v ňom obrovská potreba byť v prítomnosti otca. Súvisí to s procesom stotožnenia s vlastným pohlavím, ktorý uľahčuje synovi pocit spolupatričnosti so svetom mužov. Vo veku približne šiestich rokov musí nastať v jeho vývoji preorientovanie správania smerom „byť chlapcom“ a to sa stáva práve cez nasledovanie otca a pripodobnenie sa k nemu. Napriek obrovskému vplyvu skupiny rovesníkov v školskom období vplyv otca zostáva najdôležitejším faktorom formovania vlastnej identity. Ak chlapec nemá možnosť budovať vzťah s otcom alebo ten vzťah je slabý, bude neustále vyhľadávať potvrdenie svojej hodnoty, aby získal jasný pocit, kým je ako človek. Z kresťanského pohľadu dosiahnutie jednotnej identity chlapca zahŕňa aj vzťah s Bohom. V období dospievania rastie potreba hľadania vlastného vzťahu k Bohu. Táto je zvyčajne spojená so vzdorom, popieraním náboženských názorov, kladením existenciálnych otázok. Najmä v tomto období teenager potrebuje otcovskú podporu v ťažkom prechode od chlapčenského náboženského zmyšľania k samostatne vyvolenej viere mužského veku.

Jednou z vývojových úloh obdobia dospievania, ktorým musí chlapec čeliť, je vykonať správne odlišenie seba od ženskej identity svojej matky. Ak zodpovednosť za výchovu chlapca spočíva hlavne na matke, vtedy sa ten proces odlišovania stáva vážnym problémom.

Na jednej strane môže u neho viesť k asimilovaniu ženských vlastností a spôsobov správania. V inom prípade, ak sa chlapec nechce prejavovať ako zženštilý, snaží sa prehnane zdôrazňovať vlastnosti mužské, prehnanie prejavujúc pritom vzdor a agresiu. Tento jav sa nazýva „mužským protestom“. Vzniká u chlapca v dôsledku vytvorenia nereálneho, skresleného obrazu otca, prevzatého zvyčajne zo sveta médií. Môže to viesť k odporu syna voči matke, keď v snahe dosiahnuť vyfantazirovaný obraz otca v ničom nechce nasledovať matku a stavia sa proti všetkým jej pravidlám. To u neho posilňuje náklonnosť k prejavom agresívneho správania a vstupovania do sveta nespooločenských postojov. Výskumy ukazujú, že chlapci vychovávaní bez otca rozhodne častejšie páchajú násilie, vynechávajú školu, stávajú sa závislými, dostávajú sa do väzenia.

Neprítomnosť otca vo vývoji syna prenáša sa do jeho dospelého života. Nedostatok zodpovedajúceho vzoru manžela a otca významným spôsobom mu neskôr sťažuje budovanie zdravých vzťahov s manželkou a deťmi. Týmto sa výchovný deficit otca stáva generačným problémom.

Pokračovanie v ďalšom čísle.

O. Andrzej Kucharski OSPPE

ČAS NÁVRATU K BOHU

„Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kľúčte sa a verte evanjeliu!“ (Mk 1,15). Každú Popolcovú stredu počujeme tieto slová svätého Pavla. Vyzývajú nás, aby sme v pôstnom období prijali do svojho života Ježiša. Hovorí, že čas pôstu nám ponúka jedinečnú príležitosť rásť vo viere a plnšie zakúsiť Božiu lásku.

Pôstne obdobie je v Cirkvi osobitným časom. Je to čas ísť na púšť ako Ježiš, priblížiť sa k Bohu.

Je to čas zanechať všetko, čo nás rozptyľuje, a zamerať svoju pozornosť na Ježiša a evanjelium, ktoré hlásal.

Je to čas prosieť Ducha Svätého, aby nám otvoril oči srdca, aby sme mohli uvidieť Pána.

Je to čas, ktorý nám dáva možnosť pochopiť Ježišove slová: „*Vám je dané poznať tajomstvo nebeského kráľovstva*“ (Mt 13, 11).

Pôst je časom, kedy môžeme pochopiť, ako veľmi nás Ježiš miluje, keď za naše hriechy trpel na kríži.

Pôst je časom, keď môžeme začať milovať Ježiša tak ako nikdy predtým.

Je to čas premeny a nádeje. Je to čas každodennej úprimnej modlitby srdca.

Pôstny čas je čas prípravy a zvláštny čas pokánia.

Pôst, to sú dni premýšľania a uvedomovania si Ježišovej lásky.

Pôst je dar, ktorý môže každý človek prijať od Boha, aby znova našiel pokoj srdca, pokoj pre svoju rodinu, aby sa oslobodil od všetkých závislostí a otroctiev tela, sveta a diabla.

Pôst nás vedie za hranice prirodzeného života a otvára nám poklady Božej lásky.

Pôstna doba je pre nás otvorenou náručou Krista, ktorý chce každému prejsť svoju lásku. Boh neustále hľadá a čaká na márnotravných synov a dcéry. Boh ťa hľadá. A stále má v nebi pripravené miesto pre teba. A keď tam neprídeš, ostane naveky prázdne. To by bolo škoda.

Pôstne obdobie je vynikajúcou príležitosťou nechať sa nájsť.

Bolo by škoda, keby si práve ty v nebi chýbal.

In: Slovo medzi nami.

Lubica S.

Obr.: fellowshipoftheminds.com

REFERENDUM O OCHRANE RODINY

A TY?

REFERENDUM POSLEDNÝKRÁT

V predchádzajúcich dvoch číslach nášho farského bulletinu sme sa venovali aj problematike referenda. Dovoľte mi, aby som sa stručne zamyslel nad výsledkami.

Keby som chcel urobiť podrobnejšiu analýzu, bola by z toho celkom slušná publikácia. Budem teda stručný. Podľa môjho názoru referendum malo za úlohu, aby sme každý z nás osobne povedali, ktorým smerom sa má uberať naša slovenská spoločnosť v ďalšom vývoji.

Sme členmi veľkého spoločenstva európskych štátov. Určitá skupina našich spoluobčanov zorganizovala referendum, v ktorom sme sa mali vyjadriť k hodnotovým otázkam života, dôležitým hlavne pre budúcnosť našich detí a vnukov. Prirovnajme si vývoj spoločnosti k športovej disciplíne orientačný beh. Od štartu až po cieľ pretekári musia sledovať značky, lebo môžu zablúdiť a môžu prehrať na celej čiare. V referende sme mali možnosť postaviť základné morálne, hodnotové značky, lebo v súčasnej dobe je dosť nebezpečná situácia, že budeme blúdiť. Hľadanie pravdy v súčasnom bezradnom, búrlivom, nepokojnom, turbulentnom svete nie je populárne. Mali sme možnosť, možno sme ju preценili, možno nedocenili...

Nie som skeptik. Verím, že **Pravda** zvíťazí. Nesúdim tých, čo sa k referendu postavili alibisticky, nechcem chváliť tých, ktorí sa referenda zúčastnili. Každý z nás je slobodný človek. No budme pozorní, skúsme spoločne hľadať pravdu, hľadájme úprimne, s láskou. Snažme sa, aby z nás sloboda neurobila otrokov.

Ján F.

Eugéne Manning OSB

SVÄTÝ PETER

Pane, iba ty si mohol vybrať takého Apoštola a Petra ustanoviť za hlavu tvojej Cirkvi...
Človek, ktorý trikrát prisahal pred svedkami, že ťa nepozná!

Kráčal po vlnách, ale bol slaboch.
Keď pocítil, že hynie, volal k tebe, Pane.
A ty si zvolil najslabšieho, aby si na ňom založil svoju Cirkev...

Napriek jeho slabosti milujem Petra.
Nikdy nestratil nádej,
nikdy neupadal do zúfalstva
nad sebou samým,
lebo rátal s tvojou pomocou.
Počítal s tebou.
Poznal svoju slabosť, ale ju prijal.
Povedal „áno“,
keď si ho požiadal,
aby bol hlavou Cirkvi.
Sklopil oči, lebo sa dobre poznal.

Pokora, to je spoľahnúť sa na teba,
dôverovať v teba.
Nespoliehať na seba samého.
Nespoliehať sa na seba
bez viery v teba, Bože,
to nie je pokora, ale zúfalstvo.
Uvedomenie si vlastnej slabosti
bez poznania tvojej moci, Bože,
to ešte nie je pokora.

/In: časopis *Apostolstvo chorych*, č.6/2011/
Preklad J. Melková

Obr.: moblog.whmsoft.net

ZOSTAŇTE A BDEJTE SO MNOU . . .

Liturgické čítania, spevy a celý duch pôstnej doby, ako nám ho predkladá Cirkev, poukazujú na veľkú starostlivosť Boha o nás.

Pán Ježiš nám na každý pôstny deň zanechal v evanjeliu posolstvo, ktorým chce zmeniť naše srdce, zmeniť spôsob myslenia i konania. Pôstne obdobie je príležitosťou obnoviť skutočnú vieru, upevniť svoj vzťah s Bohom a urobiť z jeho evanjelia každodenné životné pravidlo. Predložené vety vychádzajú z evanjelia na každý deň pôstu v tomto roku.

1. pôstny deň: *Nezatvrdzujte dnes svoje srdcia, ale počúvajte Pánov hlas.*
2. pôstny deň: *Robte pokánie, hovorí Pán; priblížilo sa nebeské kráľovstvo.*
3. pôstny deň: *Milujte dobro, a nie zlo; budete žiť a Pán bude s vami.*
4. pôstny deň: *Nechcem smrť bezbožného, hovorí Pán, ale aby sa odvrátil od svojej cesty a žil.*
5. pôstny deň: *Hľa, teraz je milostivý čas, teraz je deň spásy!*
6. pôstny deň: *Nielen z chleba žije človek, ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst.*
7. pôstny deň: *Obráťte sa ku mne celým svojím srdcom, hovorí Pán; veď som dobrotivý a milosrdný.*
8. pôstny deň: *Bože, stvor vo mne srdce čisté; navráť mi radosť z tvojej spásy.*
9. pôstny deň: *Odvrhnite od seba všetky svoje hriechy, hovorí Pán, a obnovte si srdce i ducha.*
10. pôstny deň: *Hľa, teraz je milostivý čas, teraz je deň spásy!*
11. pôstny deň: *Tvoje slová, Pane, sú Duch a život. Ty máš slová večného života.*
12. pôstny deň: *Odvrhnite od seba všetky svoje hriechy, hovorí Pán, a obnovte si srdce i ducha.*
13. pôstny deň: *Ja som svetlo sveta, hovorí Pán; kto mňa nasleduje, bude mať svetlo života.*
14. pôstny deň: *Blahoslavení sú tí, čo zachovávajú Božie slovo v dobrom a šľachetnom srdci a s vytrvalosťou prinášajú úrodu.*

Pokračovanie v ďalších číslach.
www. lc.kbs.sk

Lubica S.

Niektoré pamätné dni

16. februára 1908 – umrel Andrej Kmeť, kňaz, botanik, archeológ, národný buditeľ, iniciátor zriadenia Slovenského národného múzea.
17. februára 1864 – narodil sa Jozef Murgaš, kňaz, vynálezca bezdrôtovej telegrafie.
17. februára 1885 – narodil sa Romano Guardini, profesor, filozof, náboženský spisovateľ.
18. februára 1564 – umrel Michelangelo Buonarroti, taliansky sochár, maliar, staviteľ Baziliky sv. Petra v Ríme.
18. februára 1695 – umrel arcibiskup prímás Juraj Sečení (Szécsényi), zakladateľ kláštora a cirkevných inštitúcií.
21. februára 1675 – narodil sa Štefan Dubnický (Dubnicay), kňaz, autor protireformačných spisov (um. 1725).
27. februára 1822 – narodil sa Ján Palárik, kňaz, národný buditeľ, redaktor Cyrilla a Methoda a Katolíckych novín (umrel r. 1870).

Z farskej matriky

KRSTY

Martina Maťašová

POHREBY

Júlia Dravecká (91)

SOBÁŠE

14.2.2015

Tomáš Pavučok a Jozefína Madejová
Pavol Bendik a Lucia Murínová
Roman Illéš a Jana Hruščová
Matej Roman a Dominika Tatravová

Kalendárium pripomína

15. 02. – Ne: 6. NEDEĽA CEZ ROK
17. 02. – Ut: Siedmich sv. zakladateľov Rehole služobníkov Panny Márie; ľubovoľná spom.
18. 02. – St: POPOLCOVÁ STREDA
Sv. Bernadeta Soubirousová
21. 02. – So: Sv. Petra Damianiho, biskupa a učiteľa Cirkvi; ľubovoľná spomienka
22. 02. – Ne: 1. NEDEĽA V PÔSTNOM OBDOBÍ
Katedra svätého Petra (tohto roku sa neslávi)
23. 02. – Po: Sv. Polykarpa, biskupa a mučeníka; spomienka

Ospravednenie za chyby v čísle 3: *V predchádzajúcom čísle sa nedopatrením vyskytli dva texty s nesprávnymi údajmi:*

- *Pri termíne referenda bol uvedený mesiac január, nie vinou autora textu.*

- *Prvý štvrtok, piatok a sobota v mesiaci boli uvedené v druhom týždni.*

Čitateľom sa ospravedľujeme za tieto neúmyselné chyby s dôverou, že nestratíme Vašu priazeň.

HUMOR

**Ako sa za cenu jedného poukazu na dovolenku môže zrekreovať celý kolektív?
Poukaz sa daruje vedúcemu! :)**

Informačný bulletin

Vydáva Rímskokatolícky farský úrad Narodenia Panny Márie Vranov nad Topľou, Mariánske námestie 1496/127.

Určené pre vnútornú potrebu farnosti.

Jazyková úprava: Juliana Melková.

Príspevky, návrhy, podnety na: aib@bazilikavranov.sk

Redakcia si vyhradzuje právo v prípade potreby príspevky upravovať.